

רואה

ברכה

עבודות פרטיות ולהיכנס באינטנסיביות לעבודה בשטח. בהתחלה קבלתי עבודות פרטיות במסגרת המשפחה הקרובה. אחיי מנהלים מוסדות חינוך ועורכים מסיבות לעתים קרובות והתחלתי לערוך עבורם סרטים ו'קליפים'.

הייתי אז בתחילת דרכי ונזקקתי לסיוע צמוד. גם כאן בא לעזרתי המורה אמציה איתן שענה לכל שאלותיי במאור פנים. כאשר הגעתי בימי ראשון ללימודים, הוא נהג להקדיש לי מזמנו הפרטי כדי לסייע בכל מה שהייתי צריכה.

במכללה העניקו לי חופש פעולה מקצועי מלא. כל מה שרציתי, לשם קידומי המקצועי ויישום הדברים אותם רציתי לבצע, קיבלתי. החל משימוש בכל הציוד היקר העומד לרשות המגמה לתקשורת וכלה בעזרה מקצועית שהייתי עדיין זקוקה לה. נתנו לי ממש הכול.

בלעדי זה לא הייתי מגיעה לאן שהגעתי. ברצון הטוב ובמסירות היוצאת מגדרה למעני, נתקלתי כבר בעבודתי הראשונה. הכנתי לאחי 'קליפ' עבור מסיבה שהייתה אמורה להתקיים ביום ראשון. בערב של יום חמישי, אני מגלה שכל מה שהכנתי נמחק. לא היה לי שום גיבוי לחומר וכל העבודה ירדה לטמיון. הבעיה העיקרית הייתה חוסר הזמן להספיק להכין 'קליפ' חדש.

בלית ברירה, התקשרתי למנהל המכללה, הרב משה חפר, גוללתי בפניו את 'צרותי' וביקשתי רשות להגיע למכללה בשעה בלתי שגרתית זו לחדר העריכה, ולהשתמש בציוד כדי להכין 'קליפ' חדש. הרב חפר הגיע בעצמו

מ אז שאני זוכרת את עצמי, הייתה לי משיכה לתחום האמנותי. בייחוד דיברו אליי פרסום, ציור, עיצוב, באמצעות המחשב. במסגרת זאת, בגיל צעיר יחסית, כבר עסקתי בבניית והקמת תערוכות. עם תום לימודי התיכון, כשהיה עליי לבחור את לימודי המשך, ידעתי שהכיוון שלי הוא בתחום האמנות.

כשהציגו בפנינו את המגמות השונות במכללה, תחום התקשורת משך אותי מאוד. אם כי מעולם לא נמשכתי למקצוע ההוראה, בני משפחתי דיברו על לבי בדבר החשיבות שבמקצוע ההוראה. החלטתי אפוא להירשם להוראה ובמקביל ללמוד במגמת התקשורת.

'קליפ' במוצאי שבת

הדבר הראשון שבו נתקלתי עם תחילת לימודי במגמה לתקשורת, הפתיע אותי מאוד. לראשונה בחיי, פגשתי בצוות נפלא ומורים מסורים בצורה שאותה לא הכרתי עד כה. אנו, התלמידות, קיבלנו מהמורים את מספרי הטלפון בבתים על מנת שנוכל להתקשר בכל עת שנרצה ושנזדקק לעזרתם. במיוחד אני זוכרת לטובה את המורה המסור, אמציה איתן, שסייע בידי בכל עת. עד היום אני מתייעצת איתו בכל עניין מקצועי ומבקשת את עצותיו.

בעת לימודי במכללה, היו לי עבודות ומטלות רבות שהיה עליי לבצע תוך כדי לימוד. אך כבר בראשית הדרך, החלטתי לקבל

הקריירה המקצועית של ברכה כהן, כעורכת, בימאית ומפיקת סרטים יהודים - חסידיים, החלה בלימודים במגמה לתקשורת במכללת 'בית רבקה', אבל הקשר עם המכללה ואנשיה, נותר חם ואיתן עד היום • מלבד העזרה הרבה שהיא מקבלת בכל עת מצוא מהמכללה, במגוון כלים, אמצעים והזדמנויות, היא מעידה על עצמה כי הרוח החסידית שספגה במכללה מנחה אותה בכל צעד ושעל • מונולוג מרתק עם מסר מאלף

למכללה במוצאי שבת בשעה מאוחרת כדי לפתוח לי את חדר העריכה ואפשר לי להכין את העבודה. לאורך כל הדרך קיבלתי, ואני עדיין מקבלת תמיכה מלאה וחופש פעולה ללא כל הגבלה.

ייהדתי את המוסלמים

כשהייתי בשליחות בשנה ב' הגעתי לבית חב"ד בקזחסטן. גם כאן רציתי למקד את עזרתי בשליחות באמצעות הידע המקצועי שרכשתי במכללה. התחלתי לערוך להם סרטים שונים ותוך כדי עבודה ממרחק נתקלתי בקשיים שונים בשל השוני הרב הקיים בכל החומרים הקיימים שם. הייתי זקוקה לעזרה. גם כאן הגיע לעזרתי המורה אמציה. נהגתי לשלוח לו את שאלותי באמצעות דוא"ל ממשרד השליח המקומי והוא השיב ופתר לי בעיות רבות. הצוות המסור של המגמה הוא שם דבר. מוכן לסייע בכל עת ובכל שעה. עד עצם היום הזה, למרות ססימתי את לימודי ואני עצמאית ב"ה, כשאני זקוקה ליעוץ מקצועי, הדלתות פתוחות בפניי והכול במאור פנים. במרוצת הזמן, הספקתי גם להפיק פרויקט מיוחד יחד עם המורה אמציה איתן. הוא

צילם ואני ערכתי סרט העוסק בלימוד השפה האנגלית. הסרט יצא לשוק ונמכר בהצלחה. שני אנשי צוות הפיקו, ביימו וכתבו את השירים. הקלטת מיועדת לתלמידות כיתות היסוד של בית הספר בציבור החרדי וב"ה היא נמכרת בחנויות בהצלחה רבה.

בתום הלימודים ולאחר שצברתי מיומנות בהתנסויות מקצועיות כאלו ואחרות, יש לי היום אולפן משלי. שכרתי מקום שיש בו את כל הציוד הדרוש לעבודתי. חדר מאובזר ותנאים נוחים. אגב, את כל הציוד רכשתי תוך כדי התייעצות עם המורה אמציה איתן. ערכתי סרט שהוקרן בערוץ הראשון בטלוויזיה הישראלית. שם הסרט: 'יש יהודים בקזחסטן', באורך 40 דקות. הדרך בה הגעתי לעריכת הסרט, היא בעצם סיפורה של השגחה פרטית.

בטלוויזיה ישנה תכנית העוסקת בנושא הבית היהודי. התוכנית מפנה זרקור בכל פעם לארץ מסוימת, כדי למצוא ולהאיר נקודות של חיים יהודיים בעולם. במסגרת הצילומים הגיע צוות מהטלוויזיה לקזחסטן, אל אחי המכהן שם כשליח. אנשי הצוות התפעלו מאוד מן המקום ומן הפעילות. הם צילמו אתרים רבים והביעו את רצונם להפיק סרט על יהודי המקום. אחי הציע להם כי אני זו שאערוך את הסרט, וכך היה. הם צילמו

"המסיבה הייתה אמורה להתקיים ביום ראשון. בערבו של יום חמישי, אני מגלה שכל מה שהכנתי נמחק. לא היה לי שום גיבוי לחומר וכל העבודה ירדה לטמיון. הבעיה העיקרית הייתה חוסר הזמן להספיק להכין 'קליפ' חדש"

”אנשי הצוות מאוד התפעלו מן המקום ומן הפעילות. הם צילמו אתרים רבים והביעו את רצונם להפיק סרט על יהודי המקום. אחי הציע להם כי אני זו שאערוך את הסרט, וכך היה. הם צילמו ואני ערכתי

לרתום את התקשורת

כאשר אני נשאלת היום האם מבחינה מקצועית כל אחת מבוגרות המגמה יכולה להגיע להיכן שאני הגעתי, תשובתי חיובית בהחלט. מבחינת האפשרויות שהמכללה מעניקה ללומדות בה, אין ספק כי כל אחת יכולה להתקדם ולהגיע רחוק. אולם לכך דרושים הרבה כוח רצון, שעות עבודה ואימון, אהבה ורגישות למקצוע ואף תעוזה רבה. מי שבאמת רוצה ומוכנה להשקיע, הדרך פתוחה בפניה, בתנאי כמובן שהיא ניחנה בכישרון בסיסי.

יש לי שאיפה גדולה וחזקה לרתום את אמצעי התקשורת ולשעבדם לנושא הפצת המעיינות והשליחות.

בימים אלו אני מנהלת הפקה של סרט חדש המיועד לגיל הרך, ברמה מקצועית גבוהה. בסרט משתתפים ילדים מכפר חב"ד. אני מתמידה בעמדותי העקבית ועובדת אך ורק על סרטים שהתכנים בהם חינוכיים ותואמים לחלוטין את רוח ההלכה והחסידות.

כאשר אני נשאלת על שאיפותיי לעתיד, קצת קשה לי להשיב. בעצם כבר היום עשיתי ב"ה כברת דרך ארוכה. אולם אני אוהבת להסתכל קדימה ולצעוד כל הזמן בצעדים גדולים. ב"ה, הגעתי ליעדים גדולים. עם זאת אני שואפת להרחיב את קהל היעד, להיחשף לציבור גדול יותר ולהמשיך להפיץ את מעיינות התורה והחסידות חוצה, בהצלחה, בכלים המיוחדים העומדים לרשותי.

לומר כי אני מעורה מאוד במוסדות חב"ד. חשוב לי להדגיש שהכיוון שלי הוא לעבוד רק בתחומים שעוסקים בנושאים חינוכיים וחיוביים. אם יציעו לי עבודה שאינה מתאימה להשקפותי, לא אסכים לקחת אותה בשום פנים.

עד היום יש לי קשר מאוד חזק עם המכללה, במיוחד עם הרב חפר. כיום אני עובדת על סרט חדש העוסק בנושא השידוכים במגזר החרדי. בסרט עולות שאלות כמו: מדוע להינשא באמצעות שידוך, מה עובר על המיועד והמיועדת במשך התהליך ועוד.

הרעיון היה שלי, אותו הצעתי לאנשי צוות ההפקה שעמם אני עובדת. כבנות חרדיות, לא אחת אנו נשאלות על ידי מי שאינם שומרי תורה ומצוות, "כיצד תהיי מוכנה להינשא כאשר יכתיבו לך עם מי?", ושאלות רבות דומות. אנשים אלה אינם מבינים כיצד אפשרי להינשא בדרך זו. בעקבות שאלות אלו ואחרות, אני מוצאת את עצמי מסבירה תמיד, כי הידע של השואלים על נושא השידוכים שטחי מאוד וכי הוא נושא בחובו עושר ועומק בממדים בלתי רגילים, התורמים להקמת בית משותף על מי מנוחות.

שתי סצנות מתוך הסרט מצולמות במכללה. במסגרת זו מרואיינות תלמידות הלומדות בקורס 'הבית היהודי' ונשים המשתלמות בנושא זה. בסרט זה אני מתפקדת כבמאית וכתסריטאית כאחד. ניתן לומר כי הסרט כולו שלי, בתמיכתו הרבה של הרב חפר.

ואני ערכתי. קזחסטן היא מדינה מוסלמית וצוות הצילום נתן דגש רב לפן האיסלמי של המדינה. אך אני התעקשתי להכניס בסרט יהדות נטו ולהוציא את כל התמונות שאינן ראויות. כאשר הסרט היה מוכן, הוא הוקרן בטלוויזיה.

לאחר ההקרנה קיבלתי תגובות רבות, נלהבות ונרגשות. אנשי שגרירות קזחסטן בישראל לקחו את הסרט ושכפלו אותו באלף עותקים. כיום הם מחלקים אותו לאח"מים שבאים לבקר בארצם, כמו שגרירים, אנשי עסקים וקבוצות מישראל.

'סצינות' על שידוך

כיום אני עוסקת, בין היתר, בהפקת ועריכת סרטי תדמית למוסדות. כך, למשל, הפקתי סרט על המוסד החרדי, 'בית חם לילדים בסיכון', המתעד את כל הפעילות המבורכת הנעשית בין כתלי המוסד.

אני מרבה לעבוד בצוותא עם בתי ספר ומוסדות חב"ד. מורות מבית ספר 'בית חנה' בירושלים הזמינו סרט למסיבת סידור שנערכה בבית הספר בכתות א'. ערכתי להם סרט לכבוד האירוע. נשי חב"ד בירושלים חגגו את מסיבת י"ט בכסלו וגם להן הפקתי סרט. בכנס הארצי שנערך ב"ד אליהו לקראת י' שבט אשתקד בהשתתפות כל תלמידי ותלמידות ה'רשת' מכל הארץ, הוקרן סרט מיוחד בהפקתי. בעזרת ה', גם לכינוס שיתקיים השנה, אני עורכת סרט חדש. ניתן